НЕЗАЛЕЖНАЯ ГАЗЕТА ШУМІЛІНШЧЫНЫ

СЬВІТАНАК

Беларусь, твой народ дачакаецца Залацістага, яснага дня! М. Багдановіч.

№9 (227) ЧЭРВЕНЬ 2017 ГОД

У ЦЭНТРЫ ЎВАГІ

АБ РАБОЦЕ ДЭПУТАТА

25 траўня на Шуміліншчыну завітаў дэпутат "Палаткі" па Гарадоцкай выбарчай акрузе № 21 Віктар Мірош. На прамую сувязь з дэпутатам выйшлі жыхары Обальскага і Дабейскага сельсаветаў.

Віктар Міраш прызначаны членам пастаяннай камісіі па аграрнай палітыцы, таксама пастаянна ўвавходзіць у склад дзеючых дэлегацый у міжпарламенцкіх арганізацыях і рабочых групах Нацыянальнага сходу па супрацоўніцтву з парламентамі замежных дзяржаў.

У Шумілінскі раёне Віктар Вікенцьевіч імкнецца атрымаць болей поўную інфармацыю пра жыццё мясцовых жыхароў. Метавіта таму на гэты раз яго дзейнасць не абмежавалася толькі правядзеннем «прамых ліній» і прыёмаў грамадзян. У сваю чаргу старшыня Обальскага сельвыканкама М. Будневіч распавёў пра тое, якімі клопатамі і праблемамі жыве зараз сельсавет. У прыватнасці,як наладжана вытворчасць і занятасць працаздольных людзей, ці маюць яны якія патрэбы ў дапамозе.

Апроч таго, дэпутат акругі наведаў Обальскі керамічны завод, дзе правёў гутарку з па вытворчым пытанням з дырэктарам прадпрыемства П. Манаком. Найперш дэпутата цікавіла пытанне збыту прадукцыі, праблемы з заработнай платай і далейшыя планы развіцця завода на перспектыву. І натуральна, Віктар Міраш

не абмінуў калектыў педагогаў Обальскай сярэдняй школы. Як стала вядома, школа даўно чакае капітальнага рамонту. Хочацца верыць, што на новага навучальнага на рамонт года будуць знойдзены неабходныя сродкі і дзеці будуць вучыцца ў абноўленых класах.

Ян Вайтовіч

СТЫХІЯ

ШКВАЛІСТЫ ВЕЦЕР

На працягу 20 і 21 чэрвеня шквалісты вецер, які абрынуўся на Віцебскую вобласць, у тым ліку і Шуміліншчыну, валіў дрэвы і наносіў шкоду гаспадарчым пабудовам.

Паводле аператыўных даных Віцебскага абласнога ўпраўлення МНЗ з прычыны праходжання 21 чэрвеня шквалістага ветру з парывамі да 27 м/с зафіксаваныя выпадкі падзення дрэў па Віцебскай вобласці. Работнікамі МНС і іншых арганізацый праводзіліся работы па распілоўцы і уборцы зваліліўшыхся дрэў. У Гарадоцкім і Верхнядзвінскім раёнах пашкоджаны шыферныя дахі 4 сельскагаспадарчых будынкаў (фермы буйной рагатай жывёлы).

Па дадзеных РУП «Віцебскэнерга» на працягу сутак на тэрыторыі вобласці перыядычна парушалася электразабеспячэнне населеных пунктаў. Па стану на 23-55 2017/06/21 для ўсіх спажыўцоў вобласці аднаўлена парушанае электразабеспячэнне.

Па дадзеных РУП «Віцебскэнерга» у выніку праходжання 20 чэрвеня навальнічнага фронту на тэрыторыі Віцебскай вобласці адбылося аварыйнае адключэнне 35 ліній 10 кВ, 368 ТП, 152 населеных пунктаў, 23 ферм у Гарадоцкім, Шумілінскім, Віцебскім, Лёзненскім, Глыбоцкім, Докшыцкім, Сенненскім, Талачынскім, Полацкім , Верхнядзвінскім і Расонскім раёнах. Для рамонтных прац былі задзейнічаны 15 аварыйных брыгад РУП «Віцебскэнерга». Усе спажыўцы падлучаныя.

Таксама адбылося падзенне 11 аварыйных дрэў, у выніку пашкоджаны 1 легкавы аўтамабіль.

20 чэрвеня ў 17-19 паступіла паведамленне аб падзенне дрэва на легкавы аўтамабіль у двары дома ў Віцебску па пр-це Фрунзе в. 65, кв. 2. У выніку падзення пашкоджаны легкавы аўтамабіль «Аўдзі-80». Работнікамі МНС выраблялася ўборка аварыйнага дрэва з даху аўтамабіля.

У 19-59 паступіла паведамленне пра падзенне дрэва на прыватны жылы дом у в. Янавічы Віцебскага раёна. У выніку пашкоджаны дах жылога дома. А ў 20/09 адбылося падзенне дрэва на жылы дом у г. п. Сураж па вул. Кавальская. У выніку падзення пашкоджаны дах на плошчы 2 кв.м. і плот. Пацярпелых няма, дома для далейшага пражывання прыдатныя. Работнікамі МНС праводзіліся працы па зняцці дрэў з дахаў жылых дамоў.

Л. Антонаў

НАША СПАДЧЫНА

ДАНІНА ПАМЯЦІ

22 чэрвеня на брацкіх могілках у вёсцы Дабея адбылося перапахаванне астанкаў невядомых салдат

Ва ўрачыстасцях пахавання астанкаў двух савецкіх воінаў, якія загінулі ў гады Вялікай Айчыннай вайны, прымалі ўдзел кіраўніцтва раёна, мясцовыя жыхары, настаўнікі, школьнікі, прадстаўнікі грамадскіх арганізацый і духавенства.

22 чэрвеня – гэта Дзень усенароднай памяці ахвяр Вялікай Айчыннай вайны.

Менавіта ў гэты дзень 76 год таму страшная вайна прыйшла на зямлю Беларусі, якая ўнесла мільёны жыццяў савецкіх людзей, пакінула разбураныя гарады і вёскі.

Парэштсі двух савецкіх воінаў перапахавалі ў Дабеі згодна з хрысціянскімі традыцыямі і з усімі ваеннымі ўшанаваннямі: ганаровай вартай, духавым аркестрам, ружэйным салютам. Жалобнае мерапрыемствы з нагоды перапахавання астанкаў загінуўшых воінаў пачалося з шэсця, затым на вайсковых могілках адбыўся мітынг-рэквіем і памінальная паніхіда.

Аддаць апошнюю даніну памяці героям прыйшлі настаўнікі з вучнямі, а таксама мясцовыя жыхары, прадстаўнікі працоўных калектываў і грамадскіх арганізацый. Многія з іх – з кветкамі і вянкамі ў руках. Аб подзвігу нашых землякоў, якія абаранялі Бацькаўшчыну, казала ў сваім выступленні Ірына Шалахава, намеснік старшыні Шумілінскага райвыканкама.

Болей як за 10 тысяч жыхароў Шумілінышчыны пайшлі на фронт, 5 з іх сталі героямі СССР. Вораг спаліў на тэрыторыі нашага раёна 113 населеных пунктаў, 24 з іх так і не аднавіліся. У сваю чаргу начальнік аб'яднанага раённага ваеннага камісарыята Бешанковіцкага і Шумілінскага раёнаў падпалкоўнік А. Собін адзначыў, што болей як за 10 тысяч савецкіх воінаў пахаваны на тэрыторыі нашага раёна, імёны больш чым двух тысяч застаюцца невядомымі дагэтуль.

Старшыня раённай арганізацыі Беларускага саюза афіцэраў палкоўнік Валерый Жандараў выказаў падзяку мясцовай жыхарцы Ніне Масько, якая ўсё жыццё даглядала за магілай невядомых салдат каля вёскі Ляжні.

Па версіі старажылаў, там падчас вайны быў ваенны шпіталь, дзеляччыліся байцы. Аднойчы двое маладых салдат 18 і 19 гадоў са шпіталя пайшлі праз поле, трапілі пад абстрэл і загінулі. Маці Ніны Грыгор'еўны, якая таксама была сведкай пахавання байцоў, целы якіх прынеслі з поля і іншыя мясцовыя жыхары распачалі традыцыю дагляду за безымяннай магілай. Паколькі не было магчымасці пахаваць салдат на могілках, іх хавалі там, дзе памералі.

7 дзесяцігоддзяў праляжалі ў полі астанкі двух загінуўшых маладых байцоў. Аднак дзякуючы намаганням намесніцы старшыні райвыканкама Ірыне Шалахавай і спецыялісту ідэалагічнага аддзела Шаўцова Людміле і «закруцілася» ініцыятыва па перапахаванню парэштках невядомых салдат на вайсковыя могілкі ў Дабеі.

Памінальную паніхіду адслужыў благачынны Шумілінскай акругі протаіерэй Фёдар Пучынскі.

Таксама да яго далучылся і госці – святары айцец Сергій з Бешанковічаў, айцец Анатоль с Брэста і іншыя.

...Пад жалобныя гукі ваеннага аркестра і залпы салюта урны з астанкамі невядомых воінаў апускаюцца ў магілу.

На іх падае жменя зямлі, потым яшчэ адна і яшчэ...

Кожны з удзельнікаў мітынгу схіляе галаву, аддаючы даніну павагі байцам, якія знайшлі сваё апошняе прыстанішча на дабейскай зямлі... Да падножжа помніка кладуцца вянкі і кветкі як сімвал вечнай памяці, вечнай славы і нашай глыбокай павагі салдатам Вялікай Айчыннай вайны.

Мітынг-рэквіем праводзілі работнікі раённага цэнтра культуры Ягор Нуждзін і Юлія Паус.

«Сёння мы перапахавалі ў зямлю астанкі воінаў з усімі ўшанаваннямі, якія загінулі, абараняючы Радзіму. І амаль кожны дзень да нас у Шуміліна з розных куткоў прыходзяць электронныя лісты з просьбамі адшукаць родзічаў, якія загінулі на Шумілінышчыне.»

Пошукі працягваюцца – ніхто не забыты, ніштo не забыта.

Аляксандр Шчамлёў

АДУКАЦЫЯ

НАШЫ МЕДАЛІСТЫ

Сёлета ў Шумілінскім раёне чацвёра выпускнікоў скончылі школу з залатым медалём.

Варта адзначыць, што медалісты ўсе адзінаццаць год упарта ішлі да сваёй мэты. І гэта не выпадкова, што "золата" стала лагічным завяршэннем штодзённай і плённай працы вучняў.

На сённяшні дзень "залаты фонд" Шумілінышчыны папоўнілі выпускнікі 2017 года: Дар'я Бабуська з Шумілінскай СШ № 1, Ганна Шаматурына з раённай гімназіі, Сяргей Пусянкоў са Слабадской СШ і Ева Штокіна з Обальскай СШ.

Праўда і тое, што кожнаму з сёлетніх медалістаў узнагарода амаль ніякіх бонусаў не прыбавіць. Як высветлілася, ніхто з іх не планаваў паступаць вучыцца на педагагічныя спецыяльнасці.

Куды пайдуць вучыцца нашы медалісты? Двое з іх паспрабуюць паступіць у сталічныя ВНУ. Да прыкладу, Сяргей Пусянкоў марыць пра БДУ і навуковую дзейнасць у біялогіі, а Дар'я Бабуська пра БДУІР і ІТ-тэхналогіі.

Ганна Шаматурына плануе падаваць дакументы ў Віцебскі медуніверсітэт на фармацэўтычны факультэт – яна хоча стаць правізарам. Асвоіць прафесію медыка таксама марыць і Ева Штокіна.

Напярэдзе ў выпускнікоў шмат клопатаў і хваляванняў. Шчыра пажадаем ім поспехаў і ўдачы ва ўсіх іспытах!

Алесь Прыбярэжны

СПОРТ

СПАРТАКІЯДА ДЗЯРЖСЛУЖАЧЫХ

У Шумілінскім раёне адбылася IV абласная спартакіяда дзяржслужачых, якая сабрала 27 каманд з усяго Прыдзвіння. Работнікі дзяржапарату Віцебскай вобласці прынялі ўдзел у спартыўна-турыстычным злёце. Не менш драматычнай выдалася барацьба за бронзавыя ўзнагароды, дзе перамогу святкавалі прадстаўнікі Шумілінскага райвыканкама, якія перамаглі калектыў аблвыканкама.

Чацвёртая абласная спартакіяда дзяржслужачых на базе дзіцячага аздараўленчага цэнтра «Дружба» унітарнага прадпрыемства «Віцебскаблгаз» сабрала 27 каманд, якія ўзначалілі старшыні гарадскіх і раённых выканаўчых камітэтаў і кіраўнікі адміністрацый раёнаў абласнога цэнтра.

Ва ўрачыстым адкрыцці спаборніцтваў прынялі ўдзел старшыня аблвыканкама Мікалай Шарстнёў, генеральны дырэктар ВРУП «Віцебскаблгаз», член Савета Рэспублікі Нацыянальнага сходу Рэспублікі Беларусь Пётр Шэршань, намеснік старшыні аблвыканкама Уладзімір Пенін.

Мікалай Мікалаевіч пажадаў усім удзельнікам паказаць высокія вынікі, а таксама пазбегнуць траўмаў.

–Прыемна, што дзяржслужачыя Віцебскай вобласці сваім стаўленнем да спорту сёння з'яўляюцца прыкладам для многіх грамадзян. За два гады, на працягу якіх мы праводзім спартакіяды, значна вырас узровень спартыўнага майстэрства, палепшыліся вынікі ва ўсіх дысцыплінах – гэта кажа пра тое, што ўдзельнікі рэгулярна трэніруюцца, – падкрэсліў кіраўнік вобласці.

Таксама Мікалай Мікалаевіч распавёў аб будаўніцтве спартыўных аб'ектаў у рэгіёне: да канца года плануецца ўвесці ў строй шматфункцыянальны фізкультурна-аздараўленчы комплекс у Ушачах, пачаць будаўніцтва батутнай залы ў Віцебску, бо ў гэтым выглядзе спорту ў нас ёсць і выдатны трэнерскі склад, і цудоўныя атлеты, і багатыя традыцыі.

Ганаровае права запаліць агонь спартакіяды выпала легендарнаму віцебскаму змагару, сярэбраны прызёр Алімпійскіх гульняў Ігара Каныгіна.

Ужо ў першы гульнявы дзень было разыграна некалькі камплектаў узнагарод. Самай пазнакай камандай па стральбе з пнеўматычнай вінтоўкі стала дружына адміністрацыі Чыгуначнага раёна, другое месца занялі работнікі Гарадоцкага райвыканкама, трэцяе месца ў активе аблвыканкама і толькі на адно ачко ад призавога месца спынуўся калектыў адміністрацыі Першамайскага раёна, што толькі пацвярджае – канкурэнцыя на спартакіядзе была вельмі высокай , і найменшая памылка істотна ўплывала на выніковы вынік. У асабістым заліку па стральбе першынстваваў кіраўнік адміністрацыі Чыгуначнага раёна Юрый Панфілаў і загадчык сектара турызму і фізкультурна-аздараўленчай работы ўпраўлення спорту і турызму аблвыканкама Святлана Астаніна.

Не менш гарачай выдалася барацьба за медалі і ў бадмінтоне, дзе больш за усіх апынуўся Гарадоцкі райвыканкам. Нягледзячы на легкадумнае надвор'е, удзельнікам атрымалася паказаць высокі ўзровень гульні.

–На жаль, мы выступілі не ў аптымальным складзе – некаторыя нашы супрацоўнікі, выдатна зарэкамендавалі сябе на мінулых стартах, з-за траўмаў прапусцілі гэтыя спаборніцтвы, а наш гіравік Дзмітрый Цімашэнка перайшоў на працу ў іншую арганізацыю, – адзначыў старшыня гарвыканкама Віктар Нікалайкін пасля перамогі ў першым крузе спаборніцтваў па бадмінтоне.

Заключным і самым чаканым стартам дня сталі спаборніцтвы асілкаў – спаборніцтвы па жыме штангі лежачы. Пачатковы вага снарада склаў 70 кілаграмаў, але ўжо зусім хутка пераваліў за сотню, а ўдзельнікі пісьменна выкарыстоўвалі свае спробы і пакаралі рубяжы ў 115, 120 і нават 140 кілаграмаў. Фаварыт спаборніцтваў Мікалай Шарстнёў планамерна пераадолеў адзнакі ў 150 і 160 кілаграмаў, а затым адціснуў штангу вагой 167,5 кілаграма, што да гэтага часу не ўдавалася ніводнаму спартсмену ў яго узроставай катэгорыі. Але гэтага старшыні аблвыканкама здалося недастатковым, і пад авацыі гледачоў Мікалай Мікалаевіч усталяваў новы рэкорд Беларусі сярод 50-59-гадовых атлетаў: адціснуў 170 кілаграмовую штангу! Другое месца ў гэтай дысцыпліне заняў намеснік начальніка аддзела адукацыі, спорту і турызму Бешанковіцкага райвыканкама Аляксандр Ерашоў (150 кілаграмаў). Такі ж вынік паказаў і Уладзімір Шарстнёў, які выступаў па-за залікам. А трэцяе месца падзялілі паміж сабой першы намеснік кіраўніка адміністрацыі Кастрычніцкага раёна Віктар Галанаў і намеснік начальніка аддзела адукацыі, спорту і турызму Гарадоцкага райвыканкама Аляксей Гамзюк.

Не было роўных старшыні аблвыканкама і ў гіравым спорце, спаборніцтвы па якім праходзілі ў нядзелю, рэпку на два снарад Мікалай Мікалаевіч на працягу хвіліны штурхнуў 53 разы (да сусветнага рэкорду заставалася ўсяго чатыры ўзняцця)!

У заключны дзень спартакіяды вызначыўся лёс медалёў у спаборніцтвах па валейболе: у фінальным паядынку каманда Бешанковіцкага райвыканкама ў напружанай барацьбе аказалася мацнейшай спартсменаў Пастаўскага райвыканкама. Не менш драматычнай выдалася барацьба за бронзавыя ўзнагароды, дзе перамогу святкавалі прадстаўнікі Шумілінскага райвыканкама, якія перамаглі калектыў аблвыканкама.

Вялікую аўдыторыю гледачоў сабраў футбольны матч паміж кіраўнікамі раённых, гарадскіх выканкамаў і адміністрацый раёнаў Віцебска. Перамогу з мінімальным лікам 1: 0 атрымала дружына ўсходніх раёнаў вобласці, а пераможны гол хвацкім ударам у далёкую дзявятку забіў Юры Панфілаў.

У выніку першае агульна-каманднае месца заняла каманда аблвыканкама, другімі сталі работнікі Бешанковіцкага райвыканкама, за імі размясціліся прадстаўнікі Наваполацкага гарвыканкама. Дружына Віцебскага гарвыканкама фінішавала васемнаццатай, адміністрацыя Кастрычніцкага раёна паказала пяты вынік, калектыў адміністрацыі Чыгуначнага раёна заняў дзесятае месца, семнаццатае месца – у актыве адміністрацыі Першамайскага раёна.

Прызёраў і пераможцаў ўзнагароджвалі дыпломамі, медалямі і кубкамі старшыня абласнога Савета дэпутатаў, старшыня прадстаўніцтва Нацыянальнага Алімпійскага камітэта ў Віцебскай вобласці Уладзімір Цярэнцьеў, Пётр Шэршань, Уладзімір Пенін.

Зачыняючы спартакіяду дзяржслужачых, старшыня аблвыканкама М. Шарстнёў заклікаў чыноўнікаў рыхтавацца да наступных стартаў, якія запланаваны на 2018 год: адточваць спартыўнае майстэрства, а таксама прыцягваць у каманды новых, маладых супрацоўнікаў.

vitbichi
Пераклад з расейскай рэдактара

ЗДАРЭННІ, КРЫМІНАЛ

СУД НАД ЗАБОЙЦАМ БІЗНЭСОЎЦА

У Віцебску праходзіць суд над абвінавачаным у забойстве бізнэсоўца, цела якога было знойдзена ў Шумілінскім раёне.

Віцебскі абласны суд пачынае разгляд крымінальнай справы ў дачыненні да 34-гадовага жыхара Гарадка. Дзеянні мужчыны кваліфікаваны па ч.1 арт.14 і ч.2 арт.209 (замах на махлярства і махлярства), п.6, 12 ч.2 арт.139 (забойства, здзейсненае з асаблівай жорсткасцю з карысці і спалучанае з разбойным нападам), ч.3 арт.207 (разбойны напад), ч.1 арт.14 і ч.1 арт. 214 (замахнакрадзежтранспартнага сродку) КК Беларусі.

Як паведамлялася раней, у верасні 2016 года ў Шумілінскім раёне недалёка ад прасёлкавай дарогі ў меліярацыйным канале быў знойдзены труп маладога мужчыны з колата-рэзанымі раненнямі. Адразу па гарачых слядах была ўзбуджаная крымінальная справа, на наступны дзень знойдзены падазраваны.

Устаноўлена, што спачатку ён ашуканскім шляхам завалодаў грашыма бізнэсмэна ў суме 1,7 тыс долараў. Нібыта пад падставай рэалізацыі домаўладання з зямельным участкам у Гарадоцкім раёне.

Калі ён не выканаў сваіх абавязацельстваў, бізнэсовец прыехаў на сустрэчу з ашуканцам ў гаражна-спажывецкім кааператыве недалёка ад Гарадка. Тады зламыснік забіў яго з асаблівай жорсткасцю, забраў грошы, ўпрыгажэнні і іншую маёмасць на агульную суму больш за 5,5 тыс. беларускіх рублёў. З мэтай утойвання злачынства ён вывез труп на тэрыторыю суседняга Шумілінскага раёна, дзе і выкінуў у кустоўе.

Таксама ён спрабаваў скрасці BMW X5, які належыць бізнэсоўцу і памяняў нумары. Але аўтамабіль не завёўся, і злачынны намер да канца не быў рэалізаваны. За абвінавачаным лічацца шэраг эпізодаў махлярства ў дачыненні да яшчэ аднаго пацярпелага.

vitebsk.cc

ГРАМАДСКАЯ БЯСПЕКА

ВАКАЦЫІ БЕЗ ДЫМУ І АГНЮ

21 чэрвеня работнікі Цэнтра бяспекі жыццядзейнасці абласнога ўпраўлення МНС, вадалазна-выратавальнай і медыцынскай службаў Паса «Віцязь» наведалі дзіцячы аздараўленчы лагер «Дружба» (аграгарадок Амбросавічы), размешчаны ў маляўнічым месцы на беразе возера Будавесць Шумілінскага раёна.

Акцыя праводзілася ў мэтах папярэджання надзвычайных сітуацый з удзелам дзяцей і навучання правілах бяспечных паводзін у летні перыяд.

Ратавальнікі не сталі турбаваць рабят доўгімі лекцыямі, а прапанавалі ім у гульнявой форме вывучыць правілы бяспечнага правядзення канікул. Такую гульнюдзеціўспрынялі з вялікім захапленнем і энтузіязмам. Конкурсы змяняліся адзін за адным, ад жадаючых прыняць у іх удзел проста не было адбою. А завяршэннем конкурсна-гульнявой праграмы стаў танцавальны батл і музычнае папуры.

Затым мерапрыемства перамясцілася на бераг возера, дзе спачатку начальнік вадалазна-выратавальнай службы атрада «Віцязь» Арсенькін Генадзь Сяргеевіч расказаў аб надзвычайных сітуацыях на вадаёмах, у тым ліку з удзелам дзяцей, аб правілах бяспечных паводзін на вадзе, аб сродках выратавання, аб тым, як распазнаць які тоне чалавека і як аказаць яму першую дапамогу. А далей лекар медыцынскай службы Санько Аляксандр Анатольевіч на манекенах прадэманстраваў навыкі аказання першай медыцынскай дапамогі чалавеку, які апынуўся ў бядзе.

Пасля тэарэтычных урокаў бяспекі на вадзе дзяцей чакала самая цікавая і відовішчная частка мерапрыемства. Пад кіраўніцтвам вадалазаў-ратавальнікаў хлопцы спаборнічалі ў кіданні на дакладнасць «канца Аляксандрава», выратавальнага круга, а затым некаторыя нават змаглі пракаціцца на маторнай лодцы. Дзеці атрымалі масу уражанняў і эмоцый, але самае галоўнае — навучыліся асновам аказання першай дапамогі пацярпелым і правілам бяспечных паводзін на вадаёмах і паблізу іх.

У. Амбросаў

АБ'ЯВА

• Каб атрымліваць кожны нумар газеты «Світанак» паведаміце рэдакцыі аб гэтым–зрабіцебясплатную падпіску. Калі не жадаеце атрымліваць газету, то патэлефануйце.

• Калі прачыталі "Світанак", то калі ласка, перадайце знаёмым.

• Наша газета стала размяшчаецца на партале http://kamunikat.org, дзе зацікаўленыя грамадзяне могуць яе спампаваць са старонкі: http://kamunikat.org/svitanak.html для далейшага выкарыстання яшчэ да з'яўлення газеты на паперы.

ПОСТПРАЎДА

ПРАПАГАНДЫСЦКІ ПУХІР ЛОПНУЎ

Ну вось і фініта ля камэдыя. КДБ паведаміла, што крымінальная справа па артыкуле за «падрыхтоўку масавых беспарадкаў» спыненая. То бок, ніякай падрыхтоўкі да масавых беспарадкаў не было. І гэта азначае, што тры месяца нам казалі няпраўду. І сам Лукашэнка, і КДБ, і БТ, і «Советская Белоруссия».

Памятаеце, як нам доўга і падрабязна апавядалі і паказвалі, што джып са зброяй з тэрыторыі Украіны прарываўся праз украінска-беларускую мяжу? Праўда, украінскія памежнікі з самага пачатку абверглі гэтую інфармацыю. Аднак беларускія ўлады настойвалі, запэўнівалі, што двое злачынцаў арыштавана, ловяць трэцяга. Але нешта больш нічога пра гэтую гісторыю не чутна, ніякага крымінальнага працягу яна не мела. Мусіць трэцяга так і не злавілі, а двое затрыманых зьбеглі.

Асобная гісторыя пра звышпатрыятычную фраў А., якая мужна раскрыла змову, падрабязна апавядала, як баевікі рыхтуюцца да масавых беспарадкаў. Сам Лукашэнка спасылаўся на яе аўтарытэтнае сьведчаньне. Дык што, атрымоўваецца, што ўсё відэа пра жанчыну, якая размаўляе на дрэнна рай расейскай мове — гэта танны спэктакль?

Ці сюжэт пра «кактэйлі Молатава», бутэлькі з гаручай сумесьсю, якія нібыта былі знойдзены ў машыне кіроўцы Статкевіча Сяргея Кунцэвіча. Яго шмат разоў паказвалі па БТ. Цяпер высьвятляецца, што гэта фэйк.

Калі журналісты задалі па гэтаму эпізоду прамое пытаньне кіраўніку КДБ Валерыю Вакульчыку 13 чэрвеня падчас знаходжаньня яго ў парлямэнце, то атрымалі фэнамэнальны адказ: «Юрыдычна сьледчыя не знайшлі доказаў, нягледзячы на тое, што ў яго машыне было гэта» (!)

Гэта як? Бутэлькі з гаручай сумесьсю зьяўляюцца доказам ці не доказам злачынства ў залежнасьці ад палітычнай мэтазгоднасьці?

Пасьля гэтага як можна верыць у інфармацыю Вакульчыка, што летась паводле падазрэньня ў тэрарызме былі затрыманыя 17 чалавек, у 2015-м годзе — 21 чалавек, а з пачатку бягучага года ў Беларусі затрымалі васьмярых? Адразу ж узьнікае вялікае падазрэньне, што гэта такія ж тэрарысты, як «баевікі» зь «Белага легіёну».

Праўда, адзін раз спадар Вакульчык падчас гэтай імправізаванай прэсавай канфэрэнцыі быў шчырым. Распытваючы пра справу «Белага легіёну», журналісты спыталі старшыню КДБ: «Вы ўпэўненыя, што справа дойдзе да суду?» — «Прабачце, гэта не я вырашаю», — адказаў Вакульчык. Што зразумела. Справа ж палітычная, а палітычныя рашэньні ў краіне прымае не старшыня КДБ, а зусім іншы чалавек.

Ня думаю, што шмат людзей паверыла ва ўсю гэтую прапагандысцкую кампанію. Бо яна пачалася ў момант, калі на тле акцый недармаедаў давер да ўлады ў масавай сьвядомасьці быў нізкі. Да таго ж з самага пачатку гэтая справа выглядала вельмі штучна, нязграбна і абсурдна.

Зразумелая, памяць на палітычную інфармацыю ў большасьці абываценяў кароткая. Тым ня менш, уся гэтая фэйкавая гісторыя пра падрыхтоўку масавых беспарадкаў разбурае давер да асноўных дзяржаўных інстытутаў. Высьвятляецца, што нельга верыць ні прэзыдэнту, ні КДБ, ні БТ, ні галоўнай прэзыдэнцкай газэце. Ці варта казаць, што ніхто зь іх не пакаецца за падман.

На жаль, гэта сёньня сусьветная праблема. Палітыкі падчас палітычных кампаній верзяць адкрытую луху. Іх абвяргаюць, прыводзяць неабвержныя доказы, што яны абманшчыкі. І што, гэтыя палітыкі з ганьбай зыходзяць з палітычнай арэны? Ды не, яны часта аказваюцца пераможцамі. Філёзафы кажуць пра тое, што сьвет уступіў у эпоху постпраўды. Беларусь у гэтую эпоху ўступіла даўно, яна ідзе ў авангардзе.

Валер Карбалевіч
"Радыё Свабода"

ТАКІ РУХ

ДЗВЕ ДАРОГІ Ў АДНО МЕСЦА

Так званыя «знешнія фактары» аднолькава настойліва грукаюцца ў дзверы алігархічнага капіталізму ў Расіі і рынкавага сацыялізму ў Беларусі.

Мы ішлі, ішлі...

З тым, што беларусы і рускія з'яўляюцца дзвюма галінамі аднаго народа, згодныя каля 70% суайчыннікаў. На працягу многіх гадоў гэтую ісціну пацвярджалі сацыёлагі НІСЭПД. Тым не менш у пачатку 1990-х гадоў кожная «галіна» пайшла сваёй дарогай да рынку і дэмакратыі.

На думку адзінага палітыка (АП), якую ён падрабязна выклаў у сакавіку 2003 года на ідэалагічным семінары, Расія адмовілася ад ролі лідара ўсходнееўразійскай цывілізацыі. «Дый у тэхналагічным, эканамічным плане яна не можа лічыцца для нас прыкладам. Справа ў тым, што вартасць, багацце Расіі — яе нетры — адчужаныя ад народа і сталі крыніцай яе бедаў як у матэрыяльнай, так і ў духоўнай сферы», — канстатаваў АП.

Палітычная эліта «старэйшага брата», што падсілкоўваецца сыравіннымі алігархамі, зарыентавала краіну на неаліберальныя каштоўнасці, спіс якіх адкрывае яскрава выражаны індывідуалізм і бездухоўнасць. Цікава, як бы на падобныя адкрыцці адрэагавалі расіяне, якія паўсталі пасля «Крымнаш» з каленяў? Чый узровень духоўнасці сёння вышэйшы?

Аднак я адышоў ад тэмы. У пачатку 1990-х гадоў Расія абрала шлях бандыцкага капіталізму. Вынік вядомы — жахлівая карупцыя, жорсткая ломка ўсіх сацыяльных асноў, што катком праехалася па лёсах мільёнаў людзей. Беларускі шлях — гэта шлях паступовых пераўтварэнняў «ад жыцця». Прамежкавым вынікам пры руху па гэтым шляху стала сацыяльная мадэль, здольная надзейна абараніць простага грамадзяніна.

«Мы будавалі, будавалі і нарэшце пабудавалі. Ура!» Аўтар гэтага афарызму — Чабурашка. Але калі аптымізм мультыплікацыйнага персанажа перанесці на беларускую эканамічную рэальнасць, дык слова «будавалі» варта было б замяніць на слова «ішлі». Наколькі пры гэтым гарманічна глядзеўся б выклічнік «Ура!» — пытанне спрэчнае.

Колькі людзей — столькі меркаванняў. Таму абмяжуюся меркаваннем АП, якое ён выказаў у Пасланні–2017: «Я ўжо казаў: іншага такога года не будзе, мы знаходзімся каля небяспечнай рысы, пераступіць якую не можам. Не зробім хоць бы паўкроку наперад — баюся нават казаць, што можа адбыцца».

Мы ішлі, ішлі і нарэшце прыйшлі. Ура!

Будучыня надыдзе для ўсіх

«Небяспечная рыса», «Узбочына гісторыі» — гэта далёка не поўны пералік магчымых назваў станцый, да якіх мы дайшлі пад кіраўніцтвам АП, і — што важна — сам АП гэтыя назвы і прапанаваў.

Асабіста я для апісання сучаснага стану беларускай мадэлі аддаваў бы перавагу выкарыстанню вобразу гістарычнага вазка, з якога мы вывальваемся (вываліліся). Аднак днямі, пасля знаёмства ў інтэрнэце з лекцыяй палітолага Кацярыны Шульман, я быў вымушаны скарэктаваць свае ўяўленні. І справа не ў тым, што гістарычны вазок мне даваўся замяніць на цягнік. З гэтай заменай я лёгка змірыўся. Значна важней — тэзіс аб прынцыповай немагчымасці з цягніка сысці.

Усе народы, сцвярджае Шульман, едуць у адным цягніку. Будучыня наступіць для ўсіх. Яе не пазбегнуць. Адрозненне толькі ў месцах: камусьці дасталася бакоўка каля прыбіральні, хтосьці едзе ў СВ (спальным вагоне).

Чацвёртай прамысловай рэвалюцыі з яе пераходам ад пятага тэхналагічнага ўкладу да шостага ніхто не зможа пазбегнуць. Вось толькі рабатызацыя вытворчасці, штучны інтэлект і іншыя навукова-тэхнічныя прыбамбасы, што падвысяць узровень жыццёвага камфорту для адных, іншых паставяць на мяжу фізічнага выжывання.

Праілюструю на прыкладзе.

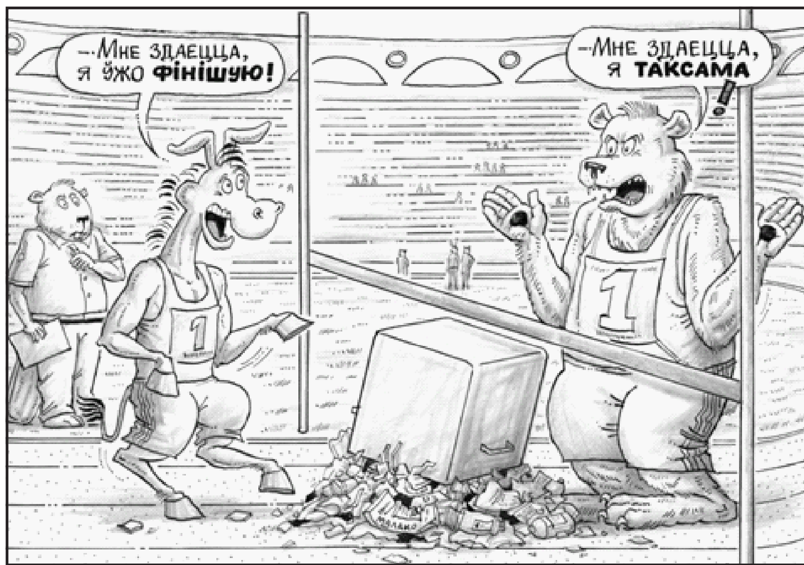

У верасні 2016 года нямецкая фармацэўтычная кампанія «Bayer» набыла найбуйнейшага амерыканскага вытворцу насення — кампанію «Monsanto» за $ 66 мільярдаў (кошт «Газпрома»).

У пачатку 1980-х гадоў навукоўцы «Monsanto» адными з першых здолелі мадыфікаваць гены расліны і з тых часоў працягваюць развіваць тэхналогіі, якія дазваляюць сельскагаспадарчым культурам даваць большы ўраджай, патрабаваць менш пестыцыдаў і скарачаць эрозію глебаў.

Адзін з самых прыбытковых праектаў «Monsanto» — вытворчасць двух прадуктаў: гербіцыду гліфасат і генетычна мадыфікаванага насення, устойлівага да гліфасату, што дае магчымасць фермерам выкарыстоўваць хімікат, які гарантавана забівае пустазелле, але не кранае карысныя культуры.

Можна быць ідэйным праціўнікам ГМА (генетычна мадыфікаваных арганізмаў). Сілком вырошчваць іх, а тым больш ужываць у ежу, ніхто не прымушае, але будучыня наступіць для ўсіх. Для новай транснацыянальнай кампаніі старт у будучыню пачынаецца з кантролю над 30% сусветнага ўраджаю. Нескладана здагадацца, якой яна апынецца для прыхільнікаў савецкіх ГОСТ.

Яшчэ адзін прыклад. 13 мая Уладзімір Пуцін падпісаў Стратэгію эканамічнай бяспекі Расіі на перыяд да 2030 года. У дакуменце пералічаныя 25 пагроз і выклікаў. Сярод іх «імкненне развітых дзяржаў выкарыстоўваць свае перавагі ва ўзроўні развіцця эканомікі, высокіх тэхналогій... у якасці інструмента глабальнай канкурэнцыі». Вось такія яны, развітыя краіны, вынаходзяць тэхналогіі, каб замацаваць за сабой права ехаць у СВ ды выштурхаць астатніх на бакоўкі каля прыбіральні…

Праблема рэйтынгу

Што ў такіх умовах застаецца рабіць кіраўнікам дзяржаў, якія гібеюць на бакоўках каля прыбіральні? Адказ на гэтае пытанне — не таямніца. Неабходна пераключыць увагу насельніцтва з унутраных праблем на знешнія.

Паводле аб'ектыўных прычын, Пуціну гэта пераключэнне здзейсніць прасцей, чым яго беларускаму калегу. «У Расіі, — тлумачыць журналіст Сямён Навапрудны, — ёсць тое, чаго няма ў Беларусі, — фундаментальны і імперскі комплекс, які ляжыць у аснове рэчаіснасці: мы — вялікая дзяржава, а вакол ворагі, аднак мы можам адпомсціць у любым куточку свету. Таму, калі глядзіш расійскае тэлебачанне, бачыш, што расіяне жывуць не ў Расіі, а заклапочаныя праблемамі Украіны, Сірыі, Захаду. Гэта такая прыдумка — эвакуяваць расіян з краіны, каб не паказваць падзенне даходаў, эканамічны тупік».

Г.зн. Пуцін мае магчымасць не толькі дамагацца згуртавання расіян «вакол сцяга», палохаючы знешняй пагрозай, але і дэманстрацыяй ваеннай моцы, выклікаць масавы рост пачуцця ўласнай значнасці і адчування велічы Расіі, якая адраджаецца (паводле красавіцкага апытання ВЦИОМ, 86% грамадзян РФ лічаць, што Расія з'яўляецца ўплывовай дзяржавай на сусветнай арэне).

У арсенале АП толькі «жахалкі». Адсюль праблема рэйтынгу. У АП яго сувязь з дынамікай даходаў насельніцтва істотна вышэйшая, чым у Пуціна. Таму не варта здзіўляцца чарговаму патрабаванню павысіць сярэдні заробак беларусаў да 500 долараў.

(скарочана)

Сяргей Нікалюк
"Новы Час"

УГОДКІ БЫКАВА

ПЕРАМОГ ЗЬМІЦЕР ДАШКЕВІЧ

17 чэрвеня ў вёсцы Бычкі Вушацкага раёну прайшлі ўрачыстасьці да 93-х угодкаў пісьменьніка. Як і ў мінулыя гады, сёлетнія ўрачыстасьці на радзіме Васіля Быкава традыцыйна ладзілі віцебская абласная філія Таварыства беларускай мовы і рух «За свабоду».

На падворку сядзібы-музэя Васіля Быкава сабраліся аматары беларускай літаратуры з усіх рэгіёнаў, аднавяскоўцы, а таксама вядомыя палітыкі, грамадзкія дзеячы, творчая інтэлігенцыя.

Быў названы сёлетні ляўрэат прэміі імя Васіля Быкава «За свабоду думкі», імя якога традыцыйна абвяшчаюць на Віцебшчыне — на імпрэзах да дня народзінаў славутага пісьменьніка-земляка. Сёлета гэтым пачэсным званьнем уганараваны лідэр «Маладога фронту» Зьміцер Дашкевіч.

Палітык адзначаны за кампанію абароны Курапатаў, узнагароду ён атрымаў з рук краязнаўкі Ады Райчонак, у мінулым таксама ляўрэаткі прэміі.

Прэмія «За свабоду думкі» існуе з 2008 году, за гэты час яе атрымлівалі славутыя паэты Рыгор Барадулін і Ніл Гілевіч, пісьменьнік Уладзімер Арлоў, літаратары і палітыкі Ўладзімер Някляеў і Павал Севярынец, мастакі Алесь Пушкін і Алесь Марачкін, краязнаўцы Ада Райчонак і Алесь Белакоз, музыка Лявон Вольскі, сьпевакі-барды Зьміцер Вайцюшкевіч і Віктар Шалкевіч. Рэжысэр Валеры Мазынскі атрымаў дыплём ляўрэата летась.

Як адзначыў падчас урачыстай цырымоніі заснавальнік руху «За свабоду» Аляксандр Мілінкевіч, сёлетняя прэмія юбілейная, яна ўручаеццадзясятыраз.«Калінекаторыя беларусы сёньня наракаюць на праблемы, якія перашкаджаюць жыць, то ўсе нашы ляўрэаты адказваюць выклікам рэальнымі справамі. Прыклад Зьмітра Дашкевіча — таму пацьвярджэньне», — сказаў спадар Мілінкевіч.

Хвілінай маўчаньня ўдзельнікі імпрэзы памянулі сястру Васіля Быкава, Валянціну, якая неўзабаве пасьля нападу зламысьніка памерла летась у ліпені. Таксама адышлі ў іншы сьвет ляўрэаты мінулых гадоў Ніл Гілевіч, Рыгор Барадулін, Алесь Белакоз.

Паводле традыцыі, ляўрэаты атрымалі памятны дыплём і скульптуру аўтарства Віктара Копача.

Ляўрэатаў прэміі «За свабоду думкі» абірае адмысловае журы, у склад якога ўваходзяць асобы, уганараваныя гэтым званьнем у мінулыя гады. У лік намінантаў трапляюць тыя, хто найбольш яскрава праявіў сябе ў грамадзкай, прафэсійнай альбо творчай дзейнасьці на карысьць Беларусі і свабоды.

"Радыё Свабода"

«ПИСЬМА СЧАСТЬЯ»

КАК ГОСУДАРСТВО НАШЛО ЗАМЕНУ «ТУНЕЯДЦАМ»

После неудачной попытки собрать «немного» денег в бюджет с «тунеядцев», которая довела до массовых протестов, власти взялись за другую группу населения — предпринимателей.

С 1 апреля, представителям малого бизнеса тоже начали приходить «письма счастья» — от них требуют заплатить сбор в Фонд социальной защиты населения. Причем, вновь по очень хитрой схеме.

Даже если предприниматель не вел никакой деятельности в 2016 году, он должен заплатить государству налог — более 950 рублей. Кроме того, если белорус, зарегистрированный в качестве ИП, хотя бы на день просрочил оплату сбора, государство выписывает ему штраф — и через суд добавляет еще 10-20% от неуплаченной суммы.

Как рассказала одна из сотрудниц ФСЗН в разговоре с корреспондентом «Салідарнасці», указание штрафовать всех подряд пришло «сверху». Женщина также добавила, что в этом году суды завалены административными делами в отношение ипэшников.

— Штрафов просто море синее, в прошлом году такого не было, — призналась она.

Сбор и штрафы придется заплатить даже безработным белорусам, которые зарегистрировались в виде предпринимателей, чтобы найти хоть какую-то подработку. Под ударом оказались и сезонные работники, которые зарегистрировали ИП, чтобы работать официально.

Что-то подсказывает, что простые белорусы вряд ли выйдут на площади своих городов, чтобы защитить белорусских ипэшников, а значит — чиновники получают хорошую возможность «доить» самую уязвимую часть белорусского бизнеса. Причем, без лишнего шума.

Самое печальное, что под давлением властей предпринимателей становится все меньше. К примеру, по данным на 1 февраля за год число зарегистрированных ИП в Беларуси сократилось на 19,8 тысяч. А в ситуации, когда в стране фактически исчезает малый бизнес, о выходе из экономического кризиса говорить не приходится.

Павел Рос
https://gazetaby.com

СЕРЫЯ СУІЦЫДАЎ

«ДАЖЕ В 90-Х ТАКОГО НЕ БЫЛО»

Зафиксирован очередной суицид на рабочем месте: повесился 22-летний работник ОАО «Речицадрев». В экспресс-комментарии «Салідарнасці» оценку происходящему на предприятиях дал председатель профсоюза РЭП Геннадий Федынич.

Напомним, в последнее время получили резонанс несколько суицидов работников на предприятиях. Осенью прошлого года повесился слесарь на Бобруйском заводе тракторных деталей и агрегатов. В марте повесился на ОАО «Интеграл» замдиректора. В июне гомельчанка подожгла себе на проходной фабрики «Коминтерн» и спустя неделю скончалась.

— Раньше мастер знал не только имя-фамилию каждого работника, но и то, что происходит у него дома, какая материальная ситуация и т.д. То есть, работник жил в коллективе, и коллектив знал его ситуацию. А сейчас никто такой задачи даже не ставит. Если бы попытались узнать, что у них на душе, чтобы люди видели в руководстве не только начальство, но и коллег по работе. Те же идеологи вместо того, чтобы этим заниматься, выискивают работников, которые мыслят не так, как начальство и руководитель государства.

Так или иначе, предыдущие самоубийства работников на предприятиях в обществе связывали, в том числе, с материальным фактором.

— Но я не припомню, чтобы в 90-х такое происходило, — отметил Геннадий Федынич.

— И это, пожалуй, вполне объяснимо. В 90-х люди были более организованными и солидарными, а Федерация профсоюзов не была подконтрольна власти так, как сегодня. В случае возникновения проблемы она либо решалась, либо люди организовывались и делали забастовку на предприятии. А сегодня они и в официальный профсоюз не хотят обращаться, поскольку не видят там помощи, и организованно выказать недовольство не могут. В итоге люди оказываются брошенными и представленными сами себе. Никому нет дела, что у них дома. А там может быть все что угодно. И долги по кредитам могут давить, и денег на содержание семьи может не хватать, если зарплата составляет 300 рублей.

Константин Похольчик
https://gazetaby.com

ЗАЎЧАСНАЯ СМЕРЦЬ

ДРУГ СЫНА ЛИДИИ ЕРМОШИНОЙ РАСКРЫЛ ПРИЧИНЫ ЕГО СМЕРТИ

Александр Николаев сообщил в Facebook, что Алексей Ермошин умер в результате «естественных» причин.

«Простились с Алексеем Дмитриевичем Ермошиным сегодня.

Как и предполагалось, смерть наступила от естественных причин и, по моему мнению, наступила от совокупности факторов.

Во-первых, Леша не был худышом, я бы сказал, он имел серьезные проблемы с лишним весом.

Во-вторых, Леша отказывался признавать необходимость заняться своим здоровьем вплотную и исключить из рациона алкоголь полностью и сесть на диету. Я ничем от него не отличаюсь, поэтому скорее всего стану следующим. Правда обо мне СМИ не напишут.

Леша не выглядел больным. Да, он был тучный мужчина, но не выглядел как человек, которого срочно надо лечить.

Однако, он испытывал сильную приязнь к своему двоюродному брату и при любой возможности гонял к нему в Бобруйск, поэтому трагическая смерть брата (которая, к слову, наступила не по его вине), как я понимаю, заставила Лешу забыть о здоровье. Стресс, крепкие поминки в Бобруйске и продолжение движения в "Мяте", где он сделал свое последнее фото, не могли не нанести серьезнейший удар по здоровью, которого Леха не перенес.

Если кого-то, кто простился с Лешей сегодня, смутил закрытый гроб, расслабьтесь. Причина в этом не травмы, не прихоть Лидии Михайловны, а элементарные посмертные изменения, которые претерпевает тело покойного в условиях повышенных температур и влажности. Тем не менее, с учетом этого обстоятельства дату смерти вероятнее всего сдвинут ближе к тем самым поминкам, о которых я упомянул выше.

Наши предположения о том, что вход на прощание будет по пропускам, не оправдались. Несмотря на присутствие высокопоставленных должностных лиц, в том числе и всеми нами нелюбимых функционеров, таких как г-жа Ананич и г-жа Щеткина, министров и их заместителей, единственным признаком их участия в прощании было наличие двух переносных знаков "остановка запрещена" и нескольких экипажей ГАИ. Ну и еще г-н Балаба, начальник ОМОН, в красивом светлом костюме и с двумя радиостанциями на поясе командовал переодетыми в гражданское милиционерами, всем нам знакомыми, которые, правда, в траурный зал не совались.

В пользу Лидии Михайловны сказалось так же то, что в общем и целом, она не стала предпринимать каких-то экстра-мер, и не стала вмешиваться в предназначенный любому рядовому покойному процесс. Тело нашего друга исследовал рядовой эксперт в рядовом учреждении ГК СЭ. Никаких тебе профессоров и моргов закрытых для обывателя медицинских учреждений.

Кроме того, Ермошина пригласила всех друзей и коллег, однокурсников и одноклассников сына почтить его память на поминках в одном заведений на ул. Мясникова.

Я отказался. Потому что эту цепочку смертей после поминок надо как-то прерывать. Да и если честно на большинство этих напыщенных официальных рож, которые Леху толком-то и не знали, я и глядеть не могу. Не то, что за одним столом сидеть. Какой бы серьезный повод для этого не был.

Алексей Дмитриевич! Покойся с миром. Я тебя сам помяну. И не раз...»

https://gazetaby.com

Заснавальнік: Салодкі Сяргей Аляксандравіч
Рэдактар: Шчамлёў Аляксандр Міхайлавіч

Адрас рэдакцыі: 211262, Шумілінскі раён, п/а Амбросавічы.
Тэл. 3-73-74, маб. +375299870742.
Газета выдаецца з верасня 2000 г.

Падпісана да друку 28.06.2017 у 16.10
Наклад: 290 асобнікаў.
Выдаецца адзін-два разы на месяц на беларускай і расійскай мовах.

Рэдакцыя можа друкаваць артыкулы дзеля палемікі, не падзяляючы пазіцыі аўтараў.
Друкуецца пры дапамозе аднадумцаў.
Распаўсюджваецца бясплатна дабраахвотнікамі.